02/02/2021

Εορτάστηκε η Υπαπαντή του Κυρίου στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 2 Φεβρουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης επί τη εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου.

Στον Ιερό Ναό φυλάσσεται η θαυματουργή Ιερά Εικόνα της Υπαπαντής του Κυρίου, την οποία βρήκε μετά από όραμα η μακαριστή Ευγενία Ράιου στην «Έξω Υπαπαντή» Ναούσης την δεκαετία του 1920.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καί ἀνά-στασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον».

Ἀπό τή Βηθλεέμ στήν Ἰερουσα-λήμ μᾶς μεταφέρει ἡ σημερινή ἑορ-τή τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἀπό τό τα-πεινό σπήλαιο τῆς Γεννήσεως στόν περι-καλλῆ ναό τοῦ

Σολομῶντος.

Στό ταπεινό σπήλαιο εἰσοδεύτηκε ὁ Χριστός ὡς βρέφος διά τῆς ἀμώ-μου Μητρός του, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό-κου, πρίν ἀπό σαράντα ἡμέ-ρες. Καί σήμερα καί πάλι εἰσοδεύ-εται διά τῆς Παναγίας Παρθένου στόν ναό τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἐκπλη-ρώσει μαζί μέ τόν μνήστορα Ἰω-σήφ τήν ἐπι-ταγή τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου.

Καί ἄν κατά τήν εἴσοδό του στόν κόσμο οἱ μόνοι πού κατανόησαν τό θαῦμα καί ἔσπευσαν νά τόν προ-σκυνήσουν ἦταν οἱ ἁπλοί καί τα-πει-νοί ποιμένες τῆς Βηθλεέμ, πού φύλαγαν μέσα στή νύκτα τά πρό-βατά τους, κατά τήν εἴσοδό του σήμερα στόν ναό τοῦ Σολομῶντος οἱ μόνοι πού τόν ἀντιλαμβάνονται εἶναι ὁ πρεσβύτης Συμεών, ὁ ὁποῖ-ος μέσα στό σκοτάδι τοῦ προχρι-στι-α-νικοῦ κόσμου ἀνέμενε τόν Μεσ-σία, τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή τοῦ κό-σμου, «φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν», καί ἡ προφῆτις Ἄννα, πού γιά πολλά χρόνια παρέμενε στόν ναό νηστεύοντας καί προσευχό-με-νη.

Οἱ δύο αὐτοί, ὁ Συμεών καί ἡ Ἄν-να, εἶναι οἱ μόνοι πού ἀξιώνονται νά διακρίνουν μέσα στό πλῆθος τῶν ἀνθρώπων πού βρίσκονται στόν ναό τοῦ Σολομῶντος τόν Χρι-στό καί νά μιλή-σουν προφητικά γιά τόν μεγά-λο Ἀναμενόμενο, πού εἶχε ἔρθει πλέον στόν κόσμο.

Ἀπό τούς λόγους τους ἄς στα-θοῦ-με γιά λίγο στήν προφητεία τοῦ γέ-ροντος Συμεών. «Οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον».

Ὁ Συμεών προφητεύει ὄχι γιά τό μέλλον τοῦ Χριστοῦ ἀλλά γιά τό μέλλον τῶν ἀνθρώπων. Προλέγει ὅτι πολλοί ἀπό αὐτούς πού τόν ἀνέμεναν ὡς Μεσσία δέν θά τόν πι-στεύσουν, καί ἡ ἄρνησή τους αὐτή θά γίνει αἰτία τῆς πτώσεως καί τῆς ἀπωλείας τους. Προλέγει ὅτι ἡ πί-στη στόν Σωτήρα καί Λυ-τρωτή τοῦ κόσμου θά γίνει αἰτία ἀμφισβη-τή-σεως ἀπό ὅσους δέν θά θελήσουν νά τόν δεχθοῦν. Θά γίνει τό σημεῖο πού θά διχάσει τούς ἀνθρώπους σέ ἐκείνους πού τόν ἀναγνωρίζουν καί σέ ἐκείνους πού τόν ἀρνοῦνται.

«Οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καί ἀνά-στασιν πολλῶν καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον».

Παράξενη ἀκούεται ἡ προφητεία τοῦ πρεσβύτου Συμεών. Οἱ ἄνθρω-ποι περίμεναν τόν Μεσσία γιά νά φέρει τήν εἰρήνη καί νά ἑνώσει τά διεστῶτα. Καί πῶς τώρα ὁ Συμεών προλέγει ὅτι θά διχάσει τόν κόσμο; Καί ὅμως ἡ προφητεία ἐπιβεβαιώ-νεται ἀπό τήν ἱστορία. Ὁ Χριστός εἶναι ὄντως «σημεῖον ἀντιλεγόμε-νον» ἀπό τή στιγμή τῆς γεννήσεώς του μέχρι σήμερα. Τό διαπιστώ-νου-με καθημερινά ἀπό τούς ἀνθρώ-πους πού ἀμφισβητοῦν τήν πίστη μας, πού συκοφαντοῦν τήν Ἐκκλη-σία, πού προσβάλλουν τά ἱερά μυ-στήριά της, πού εἰρωνεύονται καί χλευάζουν τά πιστά

μέλη της, πού κατηγοροῦν καί δυσφημοῦν τούς διακόνους της.

Ὁ Χριστός εἶναι ὄντως «σημεῖον ἀντιλεγόμενον» καί στή δική μας κοινωνία, πού διερωτᾶται γιατί, ἀφοῦ ἦρθε ὁ Χριστός στόν κόσμο, ὑπάρχουν ἀκόμη ἀδικίες, ἀντιδι-κί-ες καί πόλεμοι μεταξύ τῶν ἀν-θρώ--πων; Γιατί ἐπικρατεῖ τό μίσος ἀντί τῆς ἀγάπης καί τό συμ-φέ-ρον ἀντί τῆς ἀλληλεγγύης;

Τά ἐρωτήματα αὐτά, παρότι ἰσχύ-ουν καί εἶναι δικαιολογημένα, δέν ἀνταποκρίνονται στήν πραγ-μα--τι-κό--τητα. Ὁ Χριστός δέν ἦρθε στόν κόσμο γιά νά γίνει «σημεῖον ἀντι-λε-γόμενον». Ἦρθε γιά νά μᾶς λυτρώ-σει ἀπό τήν ἁμαρτία καί νά μᾶς δι-δάξει μέ τή ζωή του καί μέ τόν λόγο του τόν τρόπο γιά νά ζή-σουμε ἑνωμένοι μέ τόν Θεό καί μέ τούς συνανθρώπους μας.

Θά μποροῦσε ὁ Χριστός νά εἶχε ἐπιβάλλει αὐτό τόν τρόπο στόν κόσμο, ἀλλά σεβόμενος τήν ἐλευ-θερία πού Ἐκεῖνος μᾶς χάρισε, μᾶς ἀφήνει νά κά-νουμε ὁ καθένας μας τή δική του ἐπιλογή· «ὅστις θέλει», λέγει.

Ὅσοι δέν θέλουν νά τόν ἀκολου-θήσουν στέκονται ἀπένα-ντί του καί ἀπέναντι σέ ἐκείνους πού τόν πιστεύουν. Καί ἡ ἀπιστία αὐτή εἶναι πού δημιουργεῖ τή διά-σπαση στόν κόσμο μας, γιατί δέν ὑπάρχει εἰρήνη χωρίς τόν Χριστό, δέν ὑπάρχει ἀγάπη χωρίς τόν Χρι-στό, δέν ὑπάρχει ἑνότητα τῶν ἀν-θρώ-πων χωρίς τόν Χριστό, δέν ὑπάρχει ἀλληλεγγύη χωρίς τόν Χρι-στό, ἐφόσον ὅσοι δέν τόν πι-στεύουν καί δέν τόν ἀκολουθοῦν δέν ἐνδιαφέ-ρο-νται παρά μόνο γιά τόν ἑαυτό τους καί τό συμφέρον τους καί βλέπουν στό πρόσωπο τοῦ ἄλλου ὄχι τόν ἀδελφό τους ἀλλά τόν ἀντί-παλό τους, τόν ἀνταγω-νι-στή τους, τόν ἐχθρό τους.

Γι᾽ αὐ-τούς ὁ Χριστός δέν «κεῖται εἰς ἀνά-στασιν», ἀλλά «εἰς πτῶσιν». Γι᾽ αὐ-τούς ὁ Χριστός εἶναι διαρκῶς τό σημεῖο πρός τό ὁποῖο ἀντιλέ-γουν.

Ἀκούοντας, λοιπόν, σήμερα καί ἐμεῖς τόν προφητικό λόγο τοῦ θεο-δόχου Συμεών ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας, ἄς ἐξετάσουμε τή στάση μας ἔναντι τοῦ Χριστοῦ ὄχι στά λόγια ἀλλά στήν οὐσία. Καί ἄς ἐπιλέξουμε νά εἴμεθα ἐνσυνείδητα κοντά του. Νά εἴμεθα ἐκεῖνοι πού θά ἀκολουθοῦμε τόν λόγο καί τό θέλημά του γιά νά εἶναι γιά μᾶς αἰτία ἀναστάσεως, γιά νά εἶναι ὁ Σωτήρας, γιά νά εἶναι Λυτρωτής μας. Ἰδιαίτερα, μάλιστα, τήν περίοδο αὐτή πού τόσο βάλλεται τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος προσφέρεται «εἰς ζωήν αἰώνιον» καί «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν». Καί ὅμως βλέπετε, ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι βάλλουν καί ἐναντίον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἐναντίον αὐτῆς τῆς θείας σχέσεώς μας μέ τήν Χριστό, πιστεύοντας ὅτι μπορεῖ νά εἰσχωρήσει ἕνας ἰός «ἁμαρτωλός», θά ἔλεγα, μέσα στόν Υἱό τῆς χάριτος, μέσα στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

ύσουμε τό

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK